

1. tétel

Programozási és programtervezési technológiák fejlődése. Procedurális elvű technológiák. Fázisok, módszerek, ajánlások és szabványok. Eszközök és programozási környezet. Tesztelés. A RUP alapelvei.

Rendszertervezési megközelítések:

1. Funkcionális programozás:

A funkcionális programozásban minden entitás *függvény*. A program legfőbb jellemzője, hogy nincsenek benne *változók* - ez nagyon megkönnyíti az illető programozási nyelven írt programok helyességének a bizonyítását illetve megkönnyíti azt, hogy modulokból bizonyítottan helyes programokat *rakjunk össze*. Az, hogy a változók nincsenek, azt jelenti, hogy egy "*változó*" sem változtatja értékét: minden változó, ha egyszer értéket rendeltünk hozzá, akkor az életciklusa alatt az értéke nem változik.

2. Adatközpontú:

Középpontban az adatok állnak. → adatszerkezetekből indulunk ki

Cél: redundancia megszüntetése és az adatok egységesítése.

Középpontba került az adatmodellezés

A folyamatokat a műveletekig lebontjuk

3. Objektum-orientált

Adat, folyamat és viselkedés egyetlen objektumba sűrítve.

Nem a műveletek megalkotása áll a középpontban, hanem az egymással kapcsolatban álló programegységek hierarchiájának megtervezése → A tárgymodellt az "objektumok" strukturálják

A szoftverfejlesztési folyamat modelljei:

Szoftvergyártás

Tevékenységek olyan strukturált sorozata, amelyek a szoftverek kifejlesztéséhez szükségesek

- Specifikáció;
- Tervezés;
- Ellenőrzés (validáció);
- Továbbfejlesztés (evolúció).

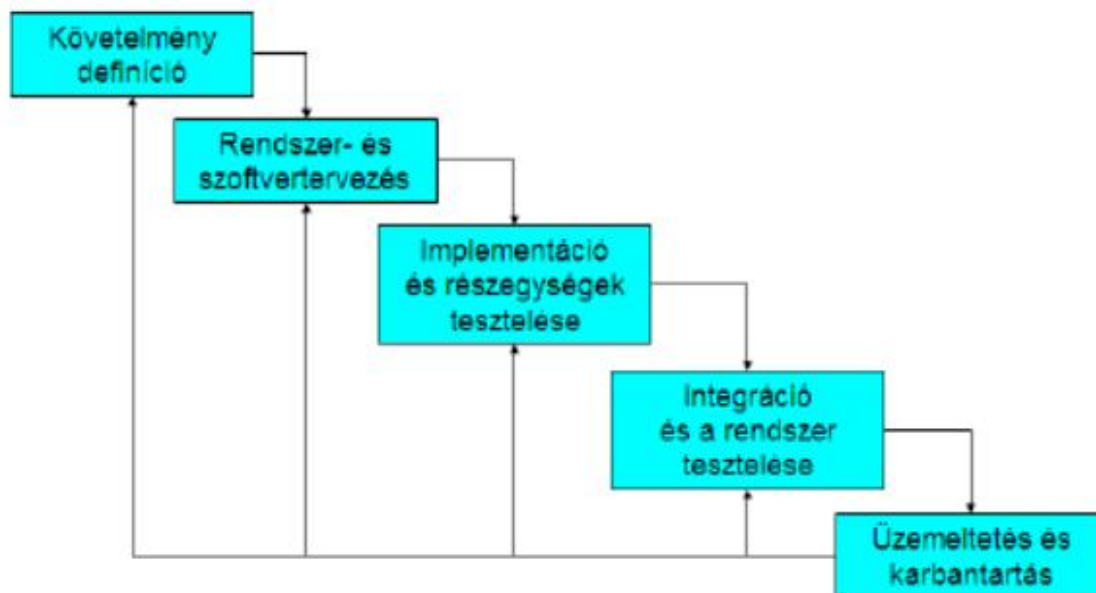
A szoftvergyártás absztrakt modellje a gyártási tevékenységet írja le egy adott nézőpontból.

Alapvető szoftvergyártási modellek

- A vízesés (waterfall) modell
 - Élesen elkülönülő specifikációs és fejlesztési fázisok.
- Evolúciós fejlesztési modellek
 - A specifikáció, fejlesztés és validáció átlapolódik.
- Komponens alapú fejlesztés
 - A rendszert kész komponensekből állítjuk össze.

A fenti modelleknek számos variációja létezik. Pl. formális fejlesztési modell: ez vízesés modellen alapul, ahol a specifikáció formális, ami sok lépésben finomítva elvezet az implementálható tervig.

A vízesés modell

A vízesés modell legfőbb hátrányai:

- A gyártás megindulás a után nehéz változásokat beépíteni.
- Egy munkafázisnak be kell fejeződnie, mielőtt a következő elkezdődhet.

A vízesés modell problémái

Nehéz a változó megrendelői igényekhez igazodni, mert a projekt nehezen változtatható részegységekből áll.

Ez a modell akkor hasznos, ha a követelmények jól ismertek és csak nagyon kis változások lehetségesek a fejlesztés során.

Sajnos csak kevés üzleti rendszernek vannak stabil követelményei.

A vízesés modellt főleg nagy rendszerek fejlesztése során használják, ahol a fejlesztés több helyszínen történik.

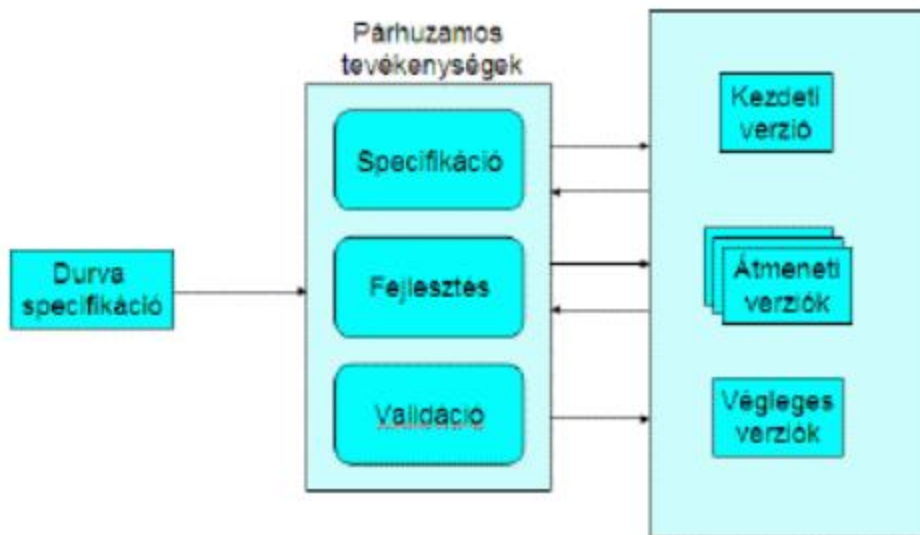
Evolúciós fejlesztés

Kísérletező fejlesztés

- Cél: a megrendelővel együtt egy kezdeti durva specifikációból a végleges rendszert kialakítani. A biztos követelményekből kiindulva a megrendelő igényei szerint újabb funkciókkal bővíthető a rendszer.

Eldobható prototípus

- Cél: a homályos követelmények tisztázása. A legkevésbé kiforrott követelményekből indul, hogy tisztázza a valós igényeket.

Evolúciós fejlesztés

Problémák

- A fejlesztés nem átlátható;
- A rendszerek gyakran rosszul strukturáltak;
- Speciális felkészültségre lehet szükség (pl. rapid prototyping nyelvek).

Alkalmazhatóság

- Kis- és közép méretű interaktív rendszerek;
- Nagy rendszerek részeként (pl. felhasználói felület);
- Rövid élettartamú rendszerek.

Komponens-alapú szoftverfejlesztés

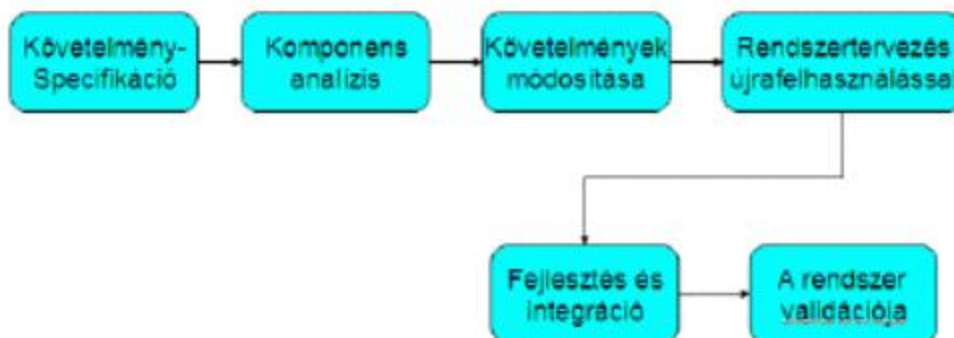
Szisztematikus újrafelhasználáson alapul. A rendszereket már létező, vagy készen vásárolható (COTS) rendszerekből integráljuk.

A szoftvergyártás lépései:

- Komponens analízis;
- Követelmények módosítása;
- Rendszertervezés újrafelhasználással;
- Fejlesztés és integráció.

Egyre szélesebb körben terjed, ahogy a komponens szabványok fejlődnek.

Újrafelhasználás-alapú fejlesztés

Iteratív szoftvergyártás

A rendszerkövetelmények MINDEN projekt során változnak, így az iteratív megközelítés (korábban elvégzett munkafázisok átdolgozása) minden nagyobb rendszer fejlesztésének része.

Az iteratív megközelítés valamennyi alapvető módszerhez alkalmazható.

Két kapcsolódó megközelítés:

- Inkrementális teljesítés
- Spirális fejlesztés

Inkrementális teljesítés

A rendszert nem egy részletben szállítjuk, hanem a fejlesztés és átadás részekre van bontva.

Minden újabb átadott részegység a rendszer újabb funkcionalitását valósítja meg.

A felhasználó igényeknek megfelelő prioritási sorrendben szállítunk, a legfontosabb funkciókkal kezdve.

Amint egy részegység fejlesztése elkezdődött, annak követelményeit „befagyaszthatjuk”.

Későbbi részegységek követelményei még változhatnak.

Az inkrementális teljesítés előnyei

Minden átadás során működő részegységeket helyezünk üzembe. A rendszer korábban kezdheti meg (rész)működését.

Korábbi komponensek prototípusként működnek, így a későbbi részegységek követelménytervezésében ezek is segítenek.

Kisebb a projekt teljes csődjének esélye.

A legfontosabb szolgáltatásokat tesztelik a legtovább.

Spirális fejlesztés

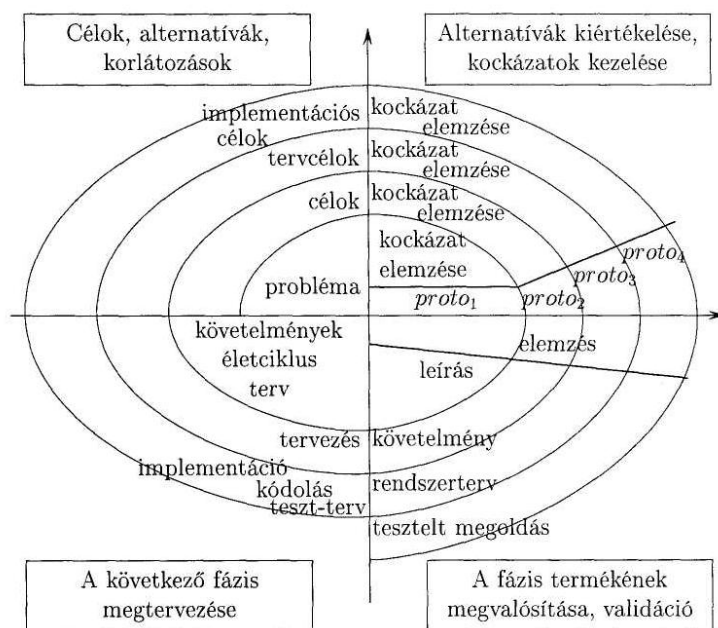
A gyártási folyamat sokkal inkább egy spirállal jellemezhető, mint tevékenységek (visszalépések) sorozataként.

A spirál minden hurka a gyártási folyamat egy fázisát jelképezi.

Nincsenek fix hurkok (pl. specifikáció, vagy tervezés). A hurkokat az igényeknek megfelelően alakítjuk ki.

A kockázatkezelés explicit módon megjelenik a gyártási folyamatban.

A szoftvergyártás spirális modellje

A spirális modell szektorai

Célkitűzések megállapítása

- Az adott fázis céljainak megállapítása.

Kockázatbecslés és -csökkentés

- A kockázati tényezők felmérése, valamint a legfőbb kockázati faktorok várható hatásának csökkentése.

Fejlesztés és validáció

Rational Unified Process

Korszerű tervezési modell, amely az UML, és a hozzá kapcsolódó eljárásokból jött létre.

Általában három nézetet használunk:

- Dinamikus nézet: a fázisokat az idő függvényében mutatja;
- Statikus nézet: A gyártási folyamatokat mutatja;
- Gyakorlati nézet: Jól bevált gyakorlati útmutató.

A RUP fázisai

Alapozás

- A rendszer számára egy üzleti modell megalkotása.

Kidolgozás

- A problémátér megértése és a rendszer-architektúra kidolgozása.

Konstrukció

- Rendszertervezés, programozás és tesztelés.

Átmenet

- A rendszer telepítése a működési környezetbe.

Az RUP legfontosabb újdonságai a fázisok és a munkafolyamatok szétválasztása, és az, hogy a felhasználói környezetben való üzembe helyezés a folyamat része. A fázisok dinamikusak és konkrét célokkal rendelkeznek, a munkafolyamatok statikusak és olyan technikai tevékenységeket tartalmaznak, amik a teljes fejlesztésen keresztül húzódnak és nem rendelhetők hozzá az egyes fázisokhoz.

A szoftverfejlesztés fázisai:

1. Követelményelemzés

A követelmények leírásának tartalmaznia kell a válaszokat a következő kérdésekre:

- • Mi a probléma?
- • Mik a korlátozó tényezők? (Hardver, szoftver stb.)
- • Mi a probléma elfogadható megoldása? (Minőség)

A követelmények elemzése során a következő kérdéseket kell megvizsgálni:

- • Önmagában jó-e a követelmények leírása?
 - Nincs-e benne ellentmondás? (*Konzisztencia vizsgálat.*)
 - Teljes-e a leírás? (*Komplettség vizsgálat.*)
- • A követelmények leírása megfelel-e a felhasználó által elképzelt problémának? (*Validáció vizsgálat.*)
- • A követelményeket kielégítő megoldás megvalósítható-e? (*Megvalósíthatósági vizsgálat.*)
- • A követelmények úgy vannak-e megfogalmazva, hogy azok tesztelhetők? (*Tesztelhetőség vizsgálata.*)
- • A követelmények nem mondanak-e ellent a módosíthatóság, a továbbfejleszhetőség követelményének? (*Nyíltság kritériumainak vizsgálata.*)

2. Elemzés

A programszempifikáció a következő kérdésekre kell, hogy válaszoljon a követelmények leírása alapján:

- Mik a bemenő adatok? (Forma, jelentés, megjelenés.)
- Mik az eredmények? (Forma, jelentés, megjelenés.)
- Mi a reláció a bemenő adatok és az eredmény adatok között, mi azok viszonya?
 - Már az elkészítendő szoftvert tervezzük, de megvalósítási részletek még nem érdekesek. A szoftver és a tárgyterület ideális modelljét keressük.
 - A követelményelemzés alapján létrehozuk a „fogalmi szótárt”
 - A fogalmi szótár alapján létrehozuk a tárgymodellt (domain modell)

- A funkcionális felosztás (modell) alapján létrehozuk a szoftver működési tervét
- finomítjuk és kiegészítjük a tesztesetkatalógust

3. Tervezés

- Az elkészítendő szoftvert tervezésénél minden fontos technikai részletet figyelembe veszünk.
- Az elemzési modellből kiindulva meghatározzuk a szoftver-csomagok határait és összekapcsolódási tervét. Külön figyelemmel vagyunk a már meglevő csomagokra
- Elkészítjük az újonnan kifejlesztendő szoftver csomagok modultervét, és a felületeik (interface) tervét
- Az összekapcsolódási tervet a hardver elemekkel összehangolva elkészítjük a telepítési tervet
- finomítjuk és kiegészítjük a tesztesetkatalógust

4. Megvalósítás

- Végző tervezési döntések meghozatala
- Kódolási szabványok összegyűjtése és dokumentálása (style guide)
- Csoportmunka környezet létrehozása
- Forráskódok létrehozása
- Tesztszkriptek/kódok létrehozása
- A szoftvert a forrásanyagból újrageneráló szkriptek létrehozása
- Kezdeti adatállományt létrehozó (adatbázis populáció) szkriptek létrehozása
- Terjesztő és telepítőszkriptek létrehozása

5. Tesztelés

- Funkcióteszt (egységteszt, unit teszt): az egyes eljárások/csomagok hibamentes működését ellenőrzi
- Integrációs teszt: az egyes szoftverösszetevők helyes működését, ill. a helyes összekapcsolódását ellenőrzi
- Rendszerteszt: a teljes rendszert a végfelhasználó szemszögéből teszteli
- Átvételi teszt: rendszerteszt, amelyet a szoftver átvételekor a megrendelő hajt végre
- Regressziós teszt: integrációs teszt, változtatások után az érintett csomagok automatizált ellenőrzésére.

6. Követés:

- Hibajavítás
- Kismérvű módosítások megtétele
- Frissítés a felhasználóknál (javítócsomagok)